

ת"פ 28747/05/16 - מדינת ישראל נגד אריה ניסים סופיר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 28747-05-16 מדינת ישראל נ' סופיר
בפני כבוד השופטת דנה אמיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אריה ניסים סופיר

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום והמענה

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). במועד הרלבנטי לכתב האישום עבד הנאשם בתור טכנאי גז בחברת "אמישרגז" (להלן: "**אמישרגז**").

על פי הנתען ביום 06.01.16 בשעה 09:00 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם לביתו של המתלונן ברחוב ... על מנת לחבר גז בהתאם להזמנתו. במהלך הביקור החל ויכוח בין הנאשם למתלונן שעניינו ניתוק ופינוי התנור הישן ממקומו. כשיצא הנאשם מדירת המתלונן לאחר שסיים לחבר את הגז לתנור החדש, תקף את המתלונן בכך שירק עליו ועל הדלת והניף לעברו את התיק עם כלי העבודה שלו אשר פגע בראשו של המתלונן. כתוצאה מהתקיפה הנטענת נחבל המתלונן בראשו ונגרמו לו חבלות של ממש - נפיחות וחתך קטן בראשו. (בכתב באישום נכתב בשגגה, כי החבלה נגרמה לנאשם - ד.א.).

2. בתשובה לאישום מיום 16.11.16 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום ובאשמה. הנאשם אישר כי במועד הרלבנטי לכתב האישום הוזמן לביתו של המתלונן במסגרת עבודתו כטכנאי גז באמישרגז לשם חיבור תנור חדש לגז. לגרסתו, המתלונן סרב להזיז את התנור הישן ועל רקע זה החל לקלל אותו קללות וגידופים קשים, תוך שהוא ממשיך בחיבור הגז. עם סיום ההתקנה אמר לו המתלונן שיעוף מדירתו והמשיך לקללו. בעת שיצא מהבית אמר למתלונן כי כך לא מדברים "וזה לא יפה".

כשהיה כבר בחדר המדרגות רץ אחריו המתלונן, בתנועות מאיימות. הנאשם, שתיק כלי העבודה היה תלוי על כתפו, הסתובב כדי להגן על עצמו וככל הנראה נפגע המתלונן מהתיק משהמתלונן והתיק באו במגע. לטענתו, המדובר בהגנה עצמית.

הראיות :

ראיות המאשימה:

3. על פי עדות המתלונן הנאשם הגיע לדירתו "**במצב רוח קודר**" וכשנכנס לדירה שאל האם פירק את התנור הישן (עמ' 5 ש' 10-11). המתלונן ענה שלא עשה כן מטעמי בטיחות. הנאשם בתגובה אמר "**שהוא לא שרת**" של המתלונן, הזיז את התנור הישן ואמר "**עוד לא נתקלתי בבית כזה מסריח, איזה גיפה**" (עמ' 5 ש' 10-16). לגרסת המתלונן, בעקבות כך התרגז ואמר לנאשם "**שיעשה את העבודה שלו ויעוף מפה**" (עמ' 5 ש' 16). לדבריו לאחר שסיים הנאשם את העבודה ולפני שיצא מדירתו ירק עליו הנאשם וטרק את הדלת בחוזקה (עמ' 5 שורה 18).

לגרסתו, יצא אחרי הנאשם בידיים ריקות מכל מחפץ, בכדי לומר לו "**שהוא לא מתכוון לעבור על כך בשתיקה ובכוונתו להגיש תלונה בחברה**" (עמ' 5 ש' 19-20). עוד הוסיף כי כשהתקרב לנאשם, "**הוא לקח את התיק ונפנף אותו לכל עבר, מברג אחד נפל לו מהתיק על הרצפה. הייתי מלא בדם**" (עמ' 5 ש' 20-21).

בהמשך פירט כי באותו היום פנה לטיפול רפואי ב"טרם" ואת התוצאות העביר למשטרה (עמ' 5 ש' 27). עוד הוסיף כי באותו היום צלצל אליו מנכ"ל אמישרגז שהציע לו להגיע להסדר והוא ענה שלפי תוצאות הבדיקות ידע איך לפעול מולם. (עמ' 5 ש' 22-24). בהמשך העיד כי קיבל גם מכה בברך, שם עבר ניתוח בילדותו לדבריו נאלץ להיעדר מהעבודה ואף עזבה (עמ' 5 ש' 31-32).

4. בחקירתו הנגדית השיב המתלונן כי עזב את עבודתו לפני כחצי שנה ללא קשר לאירוע, בשל החמרה במצב הבריאותי בקשיש בו טיפל (עמ' 6 ש' 12-14) וחזר על טענתו לפיה ראשו שתת דם לאחר האירוע (עמ' 6 ש' 29-30). כנשאל מדוע ניגש לקבלת טיפול רפואי רק בשעה 18:00 ענה כי "**הכאב הלך וגבר במשך הזמן.. את הכאב הממשי הרגשתי מאוחר יותר**" (עמ' 7 ש' 5-6).

המתלונן אישר כי דברי הנאשם בדבר הלכלוך בביתו הרגיזו אותו אך לטענתו הבלוג "**אמרתי לו שיעשה את העבודה שלו ויעוף. מבחינתי זה די הבלגה**" (עמ' 7 ש' 14-15). המתלונן חזר על טענתו לפיה הנאשם הוא שהזיז את התנור הישן ולא הוא (עמ' 6 ש' 17). לדבריו בעת שהנאשם השלים עבודתו שרר שקט ובסיום ירק עליו הנאשם במטבח וטרק את דלת הבית (עמ' 7 ש' 30-32, עמ' 8 ש' 4).

המתלונן ציין שוב כי היה בידיים חשופות כשיצא אחרי הנאשם ובינו לבין הנאשם מרחק של כ-2 מטר (עמ' 8 ש' 20), לדבריו ידיו לא היו מונפות אך הדגים כיצד האצבע המורה הייתה מונפת (עמ' 8 ש' 31). המתלונן חזר על טענתו לפיה הותקף על ידי הנאשם ואף הפנה לכך שמברג נפל מהתיק למרחק של כ-2-3 מטר (עמ' 9 ש' 28-29). המתלונן הכחיש שיצא אחרי הנאשם מהבניין. לגרסתו "**הייתי מול הדלת והיו אנשים ברמזור ואני צעקתי שיזעיקו משטרה**" (עמ' 10 ש' 9-10). עוד אישר כי נחקר כחשוד מפני שהנאשם הגיש תלונה נגדו לאחר שהוא הגיש את תלונתו (עמ' 10 ש' 29-30). לעניין השיחה עם מנכ"ל אמישרגז ציין כי ביקש ממנו שהנאשם יפוטרו וזה הציע לו כסף (עמ' 11 ש' 22-23).

בחקירתו החוזרת מסר כי הנאשם עמד עם הפרופיל אליו עת עמדו במסדרון (עמ' 13 ש' 1-2) ואף הסביר שלא התלונן בדבר הפגיעה ברגל בעת מסירת התלונה מפני שעקב הניתוח שעבר הוא מרגיש כאבים רק לאחר זמן מה ולכן לא ייחס

לכך חשיבות (עמ' 13 ש' 5-7).

5. להשלמת התמונה ביחס לגרסת המתלונן מטעם ההגנה הוגשו הודעות המתלונן (נ/1 מיום 6.1.16, נ/2 מיום 20.1.16) וכן דוח העימות עם הנאשם מיום 7.3.16 (נ/3).

נ/1 מיום האירוע מסר המתלונן את שהעיד בבית המשפט. על פי ההודעה, ירק עליו הנאשם "וליד הדלת של הבית שלי, בחדר מדרגות הוא העיף את התיק שלו עם כלי העבודה ונתן לי איתו מכה בראש. הראש שלי נפוח" (ש' 5-6). נ/2 מיום 20.1.16 הוטח במתלונן כי לטענת הנאשם בעקבות ויכוח קילל את הנאשם ולאחר שזה יצא למסדרון רץ אחריו תוך שהניף את ידיו כדי לתקוף אותו והוא אף חשוד בניסיון תקיפת הנאשם. המתלונן הכחיש את הנטען, טען שהמדובר בשקר חזר וטען כי הנאשם ירק עליו וטרק את הדלת בחוזקה. עוד הוסיף כי יצא מהדירה בעקבות הנאשם כדי לשאול אותו מדוע ירק וטרק את הדלת ולא הניף את ידיו.

לטענתו הנאשם הניף את תיק העבודה לכל עבר, התיק פגע בו בכל חלקי גופו ופצע אותו בראש ובברך (נ/2 ש' 3-7). המתלונן הוסיף כי לאחר מכן יצא לרחוב על מנת לבקש מאנשים שיזעיקו משטרה (ש' 12).

בעימות נ/3 הפנה המתלונן לכל שנאמר על ידו בהודעתו וטען כי הנאשם התנהג אליו בצורה ברוטלית ואלימה (נ/3 ש' 2). עוד הוסיף כי הנאשם שיקר בדבריו וביניהם טענתו לפיה הגן על עצמו באמצעות התיק (נ/3 ש' 22-23). כן חזר על טענתו לפיה הנאשם ירק עליו והוסיף כי הנאשם אף ירק על הדלת וטרק אותה (נ/3 ש' 26).

6. מטעם המאשימה הוגש גיליון שחרור מטר"ם - רשת מרכזיים לרפואה דחופה (ת/1), בו מצוין כי למתלונן סימני חבלה בראש אחורי, בעיקר בצד ימין עם חתך שאינו עמוק ונפיחות באזור עוד מצוין כי הנאשם הולך בצליעה קלה עם רגישות במפרק. בנוסף כתוב שהמתלונן קיבל זריקת טטנוס, החתך עבר שטיפה ומשוחרר עם המלצות למנוחה ומשככי כאבים על פי הצורך.

ראיות ההגנה:

7. מטעם ההגנה העיד הנאשם. בעדותו מסר כי עובד באמישרגז כטכנאי גז כשנה וחצי (עמ' 16 ש' 26) וציין שבמסגרת עבודתו עליו רק לחבר את המוצר החדש לגז (עמ' 16 ש' 32-33). כשהגיע לבית המתלונן הבחין בתנור הישן והסביר למתלונן שהוא לא מפנה תנור ישן. סביב עניין זה נתגלע ויכוח ביניהם, והמתלונן גידף וקילל אותו (עמ' 17 ש' 3-4). לדבריו, המתלונן גרר את התנור הישן לעבר מרפסת וניתק את הגז (עמ' 17 ש' 9-10) הנאשם לא זכר אם בזמן ההתקנה קילל אותו המתלונן (עמ' 17 ש' 13-14).

לגרסתו, בסיום ההתקנה הלך לכוון הדלת בזמן שהמתלונן מקלל ומסלק אותו וכתגובה אמר לו שהתנהגותו היא "ממש גועל נפש" ויצא מדירת המתלונן (עמ' 17 ש' 15-16).

כשפנה ימינה בפרוזדור המשותף לצאת מהבניין והיה עם הפרופיל לדירת המתלונן, רץ לעברו המתלונן עם ידיו מונפות. הנאשם ציין כי באותה העת היה לפני ניתוח, לדבריו בקושי "עמד על הרגליים" "ומהאינסטינקט הראשוני הרמתי את התיק כדי לא לחטוף אגרוף, הוא קיבל מכה מהתיק ואני מצר על כך, הוא קיבל מכה בוודאות" (עמ' 17, ש' 17).

עוד הוסיף כי ראה את המתלונן הולך אחריו החוצה למדרכה, עד שפנה ימינה לכוון רכבו שאז נעצר (עמ' 17 ש' 21). על פי גרסתו, מיד דווח למנהל הסניף אודות האירוע והושעה מהעבודה ל-4 ימים לשם בירור המקרה. כשחזר לעבוד נאמר לו שהמתלונן מעונין לסחוט כספים מהחברה ולכן הגיש תלונה נגדית במשטרה (עמ' 17 ש' 24-31). הנאשם הכחיש את הטענה לפיה ירק על המתלונן במטבח. (עמ' 17 ש' 4-5).

8. בחקירתו הנגדית שלל הנאשם שירק על המתלונן (עמ' 19 ש' 14). לדבריו "הרגשתי מאוים מזה שאני לפני ניתוח קיבוע בגב, קשה לי לעמוד על הרגליים וכשבן אדם בא עם המשקל הכבד שלו, אני באופן אינסטנקטיבי הרמתי את התיק כדי שלא אחטוף אגרופים בפנים ולא אפול או משהו" (עמ' 19 ש' 26-28). והוסיף: "זה תיק צד, תפסתי משני הצדדים של התיק והרמתי כדי להגן על הפנים שלי" (עמ' 19 ש' 30-31).

כשהוטח בו שגרסתו איננה מתיישבת עם מיקום הפגיעה בראשו של המתלונן השיב שלא ראה היכן קיבל המתלונן חבטה ואינו יודע כיצד קיבל מכה באחורי הראש (עמ' 20 ש' 5-8) לגרסתו הבין כי המתלונן קיבל מכה כי הרגיש שמישהו נתקל בתיק (עמ' 20 ש' 15).

לטענת הנאשם, הרגיש מאוים ומותקף על ידי המתלונן אשר אף המשיך ללכת אחריו אל מחוץ לבנין אבל לא הגיש תלונה כנגד המתלונן. לדבריו "פיזית לא נפגעתי ולא רציתי להמשיך את זה" (עמ' 20 ש' 29-30). עוד ציין כי הגיש את התלונה בסופו של דבר מאחר והתבקש לעשות כן על ידי מנהלו (עמ' 21 ש' 11).

9. בהודעתו מיום 12.1.16 (ת/4) מסר הנאשם גרסתו הראשונה באשר לאירוע. שם סיפר את אשר פירט בעדותו בבית המשפט באשר לוויכוח הנוגע לתנור הישן, וציין כי בעת שעבד שתק המתלונן כל הזמן (ת/4 ש' 8). לטענתו לאחר שסיים לעבוד חזר המתלונן לקלל וסילק אותו מהבית בקללות כשהנאשם אומר לו שעליו להתבייש. לגרסתו הראשונה: "יצאתי למסדרון ואז ראיתי את הלקוח רץ אליי עם ידיים מונפות וניסה להוריד לי אגרופים לפנים אז הסתובבתי והיה עלי תיק עם כלי עבודה שלי שבהם מפתח שבדי ואז הוא נכנס בתיק מהמהירות שהוא רץ אלי". באותו המועד לא מסר כי הרים את התיק על מנת להגן על פניו או הניף אותו בכל אופן או צורה. יש לציין כי גרסה זו תואמת את המענה שניתן לכתב האישום ביום 16.11.16, אשר פורט לעיל. בהודעתו השנייה ת/2 מיום 1.2.16, שם נחקר באזהרה, מסר הנאשם כי לא תקף את המתלונן אלא המתלונן תקף אותו והוסיף כי המתלונן קילל והשפיל אותו במהלך כל הזמן שעסק בחיבור הגז (ת/2 ש' 6). הנאשם הכחיש שירק על המתלונן והוסיף שכשיצא מדירת המתלונן אמר לו שזו בושה האופן בו הוא מתנהג. לגרסתו המתלונן רץ אחריו וניסה לתקוף אותו והוא הרים את התיק על מנת לבלום את האגרופים (ת/2 ש' 13). הנאשם אישר כי יתכן שהמתלונן קיבל מכה בראש. בעת העימות נ/3 חזר על גרסתו לפיה המתלונן רץ אחריו במסדרון והרים ידיים. לטענתו, הרים את התיק על מנת להתגונן (נ/3 ש' 5-8).

דין והכרעה

10. על פי סעיף 380 לחוק העונשין היסודות הפיזיים של העבירה דורשים עמידה בשני תנאים. התנאי הראשון להרשעה בעבירה הוא היסוד העובדתי "התוקף את חברו" - כמשמעותו בסעיף 378 לחוק והתנאי השני "וגורם לו

בכך חבלה של ממש" - מקים צורך להוכחת קיומו של קשר סיבתי בין מעשה התקיפה לחבלה של ממש.

באשר לרכיב הראשון - סעיף 378 לחוק העונשין מגדיר תקיפה כ "הפעלת כוח" כלפי גופו של אדם - תקיפה באה לכלל ביטוי בהכאת אדם ונגיעה בו, דחיפתו או הפעלת כוח בדרך אחרת על גופו, במישרין או בעקיפין וזאת בלא הסכמתו, או בהסכמתו שהושגה בתרמית.

באשר להגדרת חבלה של ממש, זו זכתה לפירוש מרחיב בפסיקה ועליה להיות פגיעה מוחשית כלשהי. ראו פרופ' י. קדמי בספרו "**על דין הפלילי**" תשס"ו, חלק ג' עמ' 1522-1523.

המדובר בעבירה של מחשבה פלילית תוצאתית. באשר ליסוד הנפשי - די ב"מודעות" באשר לרכיבי היסוד העובדתי ו"פזיזות" כלפי אפשרות התרחשות תוצאת החבלה.

11. במקרה דנן הוכח מעל לכל ספק סביר כי המתלונן נחבל בעת האירוע מתיק העבודה של הנאשם וכתוצאה מכך נגרמה לו חבלה בראשו. המתלונן העיד באופן מפורט כי הנאשם הניף את תיקו וגרם לחבלתו וממצאי הבדיקה שערך באותו היום, 1/ת, תומכים בגרסתו. גם הנאשם אישר כי המתלונן נפגע הגם שטען שאינו יודע היכן.

1/ת אף תומך בגרסתו של המתלונן באשר לאופן התקיפה, הנפת תיק העבודה שכן לפיו החבלה היא בחלק הראש האחורי בעיקר בצד ימין.

לעומתו, לנאשם שתי גרסאות באשר לנסיבות. בהודעתו מיום 12.1.16 (4/ת), בה גרסתו דומה למענה לכתב האישום, טען כי הסתובב כשהמתלונן רץ אליו עם ידיים מונפות, היה עליו תיק עם כלי עבודה והמתלונן "נכנס" בתיק בשל המהירות בה רץ, ולא טען כי הרים את התיק לצורך הגנה עצמית. לעומת זאת, בהודעתו השנייה 2/ת, מיום 1.2.16, שם נחקר באזהרה, מסר כי הרים את התיק על מנת לבלום את האגרופים של המתלונן (2/ת ש' 13) ואישר שיתכן שהמתלונן קיבל מכה בראש. בעת עדותו בבית המשפט מסר כי הרים את התיק כדי לא לקבל אגרוף מהמתלונן.

עצם קיומן של שתי הגרסאות אותן מסר הנאשם, כשבראשונה לא אישר הנאשם כי הניף את התיק כלל, מעלה קושי ממשי לקבל את גרסתו המאוחרת לפיה הרים את התיק לצורך הגנה עצמית.

יתרה מכך, גם אם הייתה נמצאת דרך לגשר בין הפער שבגרסאותיו הרי שאף אחת מהגרסאות איננה מתיישבת עם הראיה האובייקטיבית שהוגשה בדבר מיקום החבלות (1/ת) ואשר תומכת כאמור בגרסת המתלונן.

לו היה רץ המתלונן לעבר הנאשם, כשידיו מונפות או מאוגרפות קדימה, כגרסת הנאשם, והנאשם היה אוחז בתיקו ומגן על פניו כפי שמסר בגרסתו המאוחרת, הדעת נותנת שידיו של המתלונן היו נפגעות ולכל היותר פניו או ראשו הקדמי ולא הראש האחורי מימין. הפגיעה בחלק הראש האחורי מימין תומכת באופן ברור בגרסת המתלונן והיא הגיונית וסבירה - משכך, מצאתי לאמצה.

12. נוכח האמור לעיל אף לא מצאתי ליתן אמון בגרסת הנאשם לפיה רץ אליו הנאשם בידיים מונפות ומקובלת עלי גרסת המתלונן לפיה יצא בעקבות הנאשם על מנת להטיח בו טענות כנגד התנהגותו או לידע אותו כי יפנה למעסיקו אך לא לשם תקיפתו, ואף לא ניסה לתקוף אותו בפועל. כפי שצינתי לעיל, לו היה רץ המתלונן וידיו

מונפות קדימה על מנת להכות הנאשם, הדעת נותנת שהן אלה אשר היו נפגעות ראשונות ולא חלקו האחורי או מרכז ימין של ראשו.

עוד יש לציין כי הנאשם הגיש תלונה במשטרה מיד עם קרות האירוע ואילו המתלונן הגיש תלונתו רק לאחר שהתבקש לעשות כן על ידי מעסיקו. בנוסף, לא הוצגה כל ראיה מטעם ההגנה המלמדת על הדיווח הראשוני של הנאשם למעסיקו אודות האירוע, שיכולה היתה לתמוך במידת מה בטענתו ואף לא זומן כל עד שיתמוך בגרסת הנאשם הגם שניתן היה לזמן עדי הגנה רלבנטיים ממקום עבודתו של הנאשם.

13. אציין כי לא נעלמו מעיני תהיות ב"כ הנאשם באשר לגרסת המתלונן לגביי היריקה או היריקות הנטענות, הגם שיש לציין כי המתלונן מסר גרסתו בדבר יריקת הנאשם מאז הודעתו הראשונה.

כך גם גרסאותיו השונות בנוגע לשאלה האם יצא מהבית לרחוב אחרי הנאשם לאחר האירוע עם לאו. גרסה נוספת משתנה נגעה לכך שתחילה ניתן היה להבין מהמתלונן שנאלץ לעזוב עבודתו בשל האירוע ובעת חקירתו הנגדית הבהיר כי הפסיק לעבוד מטעמים שאינם קשורים לחבלות. אין המדובר בסתירות בעניינים מהותיים ואין באלה כדי לשנות מסקנתי נוכח מיקום החבלות אל מול הגרסאות שנמסרו כמפורט לעיל. לא מצאתי טעם ממשי בטענות כנגד גרסת המתלונן לפיה שנת דם. המתלונן הסביר כי נחתך בראשו, גרסתו זו נתמכת בת/1, ברי כי כאשר אדם נחתך אותו אדם ידמם מאותו החתך. העובדה שעצר את הדם טרם ניגש להגיש תלונה במשטרה כגרסתו או בחר ללכת למשטרה לפני שפנה לטיפול רפואי אין בה כדי לערער טענה זו.

באשר לחבלה ברגל, זו איננה חלק מהחבלות הנטענות בכתב האישום, הגם שמוזכרת בת/1.

14. נוכח האמור לעיל, מסקנתי היא שהמאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את המפורט בכתב האישום. באשר ליריקה על הדלת, נותר ספק סביר ומשכך אינני מוצאת שעובדה זו הוכחה, אך אין המדובר בעובדה המשנה את המסקנה לפיה המתלונן הותקף על ידי הנאשם בכך שהניף את תיקו לעברו. כן הוכח כי נגרמו למתלונן החבלות המפורטות בכתב האישום שהן חבלות של ממש. עוד לטעמי היה בנאשם היסוד הנפשי הנדרש להרשעה, מודעות באשר לתקיפה ופיזיות באשר לתוצאה כשבחר להניף את התיק כמפורט לעיל ובשים לב לכך שהתיק היה מלא בכלי עבודה קשיחים וביניהם מפתח שבדי.

15. באשר לטענה להגנה עצמית, כידוע, המסגרת הנורמטיבית קבועה בסעיפים 34' ו-34טז' לחוק העונשין.

בלשון סעיף 34טז לחוק העונשין: **"הוראות סעיפים 34, 34' ו-34'ב לא יחולו כאשר המעשה לא היה סביר בנסיבות העניין לשם מניעת הפגיעה"**.

16. משגרסתו של הנאשם בדבר כך שהותקף על ידי המתלונן נדחתה על ידי ומשטענתו להרמת התיק כדי להגן על פניו בניגוד להנפת התיק תוך תקיפת המתלונן לא התקבלה, ואף לא נמסרה בהזדמנות הראשונה, מתייתר הצורך לדון בטענה להגנה עצמית.

הבסיס למתן אמון בטענה להגנה עצמית הוא שפרטי העובדות אשר הוכחו ביחס לתקיפה המיוחסת לנאשם תואמים את

גרסתו או לכל הפחות שהעובדות אשר הוכחו מתיישבות עם טענתו. אין זה המקרה בתיק דנן. בנסיבות אלה קיים באופן ברור קושי של ממש לקבל טענתו.

אציין למעלה מן הצורך כי גם לו הייתי מקבלת את גרסת הנאשם לפיה הותקף על פי המשמעות המרחיבה הכוללת מצב בו טרם היה מגע בפועל בינו לבין המתלונן וגם אם הייתי מקבלת גרסתו לפיה המתלונן רץ לעברו עם ידיו/ אגרופיו מורמים - הנפת התיק, כפי שקבעתי שהוכח בפן העובדתי, איננה עומדת במבחנים אשר הוטו לתחולת הסייג של הגנה עצמית.

ראו ע"פ 4191/05 **ארנולד אלטגאוז נ' מדינת ישראל** (25.10.06) (פורסם בנבו) (להלן: "**עניין אלטגאוז**") שם צוינו שישה מבחנים מצטברים לתחולת ההגנה, אשר פורשו בפסיקה ובספרות.

על הטוען להגנה עצמית להוכיח תקיפה שלא כדין, קיומה של סכנה המעמידה אותו בסכנת פגיעה מוחשית "של פגיעה בחייו, בחירותו, בגופו, או ברכושו, שלו או של זולתו", את מיידיות הסכנה, את העובדה שלא נכנס למצב בשל התנהגות פסולה, "תוך שהוא צופה מראש את התפתחות הדברים", את תנאי הנחיצות, קרי, שלא ניתן היה להדוף את התקיפה בדרך פחות פוגענית כלפי התוקף ותנאי הפרופורציה לפיו נדרש יחס ראוי בין הנזק הצפוי מפעולת המגן לבין הנזק הצפוי מן התקיפה.

17. הנפת תיק כלי העבודה אשר פגע כאמור בחלק הראש האחורי ימני של המתלונן, איננה עומדת במבחנים המפורטים לעיל. ברור שאין המדובר במעשה היחיד הסביר, והמידתי לשם מניעת פגיעה בהינתן גילו של המתלונן ולא ניתן לומר שתנאי הפרופורציה מתקיים. יש לזכור שתיק כלי העבודה כלל כלי עבודה קשיחים וביניהם מפתח שבדי לגרסת הנאשם עצמו, שפוטנציאל הפגיעה מהם גבוה.

נוכח כל המפורט לעיל, מצאתי להרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ב' שבט תשע"ז, 29 ינואר 2017, במעמד הצדדים